

http://cpb.bnpparibasfortis.be/Mid-sized-Companies/NL/Business-Finance/Business-insights/Details/page.aspx/5471?xd_itemId=6730&i=Evolutie-Turkse-economie-

artikel van 05/11/2014 -

Evolutie van de Turkse economie

Interview met Peter De Keyzer, hoofdeconoom BNP Paribas Fortis

Belangrijkste succesfactoren

Tussen 2002 en 2011 nam het aantal luchtvaartpassagiers toe met 4, het aantal toeristen in Turkije met factor 2,5 en het aantal kredietkaarten in omloop met 3, goed voor 51 miljoen kredietkaartgebruikers. Met nu al 75 miljoen inwoners, van wie meer dan de helft jonger is dan 30, heeft Turkije de grootste jonge bevolking in Europa. Ter vergelijking: in België is de helft van de bevolking ouder dan 41 jaar.'

Binnen de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) is Turkije de grootste groeier van alle lidstaten. 'De voorbije jaren bedroeg de economische groei meestal 5 procent, in 2010 zelfs 10 procent. Dat ging echter gepaard met 10 procent inflatie én een tekort van 10 procent op de lopende rekening.

Een economie die zo fors groeit, heeft stabiele financieringsbronnen nodig. Die zijn in tijden van crisis moeilijker te vinden. Bovendien is Turkije vandaag te sterk afhankelijk van het buitenland. Het voert meer in dan dat het uitvoert. Vooral de dure import van energie weegt zwaar door op de balans. Het land heeft geen eigen energiebronnen en produceert bijvoorbeeld de helft van de elektriciteit met ingevoerd gas. Daarom overweegt de Turkse regering om kerncentrales te bouwen.'

Een betere rating

Om de groei te bestendigen en te ondersteunen, zoekt de overheid naar manieren om geld in eigen land te houden. Zo moedigt ze het sparen aan. Het gemiddeld inkomen blijft immers stijgen en de grote middenklasse spendeert graag geld aan ingevoerde producten, wat het handelstekort alleen maar doet oplopen. Een andere goede zaak om geld aan te trekken is dat Turkije bijna de kredietrating van een stevig investeringsland beet heeft. Niet langer als speculatief beschouwd worden is noodzakelijk, omdat sommige potentiële investeerders gewoon geen land mogen financieren met een rating onder investeringsgraad. De overheid heeft daarom de jongste jaren haar budgettair en monetair beleid veel strakker en betrouwbaarder gemaakt.

De Turkse politici verdienen overigens nog een pluim, want ze hebben vóór de verkiezingen geen populaire uitgaven gepland. De overheidsschuld blijft bovendien beperkt tot een zeer gezonde 40 procent van het bruto binnenlands product. Dankzij de groei zal die ratio blijven dalen.

Nog meer productie?

De hoofdeconoom ziet de productiviteit toenemen, maar ook op dat gebied is er nog ruimte voor verbetering. Zo denk ik aan de landbouwsector, die werk biedt aan 26 procent van de actieve bevolking, maar slechts instaat voor 9 procent van de economische output. Op het vlak van arbeidsmarktwetgeving moet het versoepelingsproces blijven doorgaan, want de wetgeving vormt nu nog een te grote rem op de productiviteit.

Daarnaast hindert de peperdure eigendomsregistratie bedrijven die willen investeren. Gelukkig worden veel regels de jongste tijd geliberaliseerd. Zelfs al moedigt de overheid het sparen aan, de consumptie zal niet gauw afnemen. 'De jonge middenklasse groeit fors en het aantal kleine gezinnen

neemt toe, wat de nood aan woningen en investeringsgoederen doet stijgen. Dat is goed nieuws voor de Turkse industrie, die grotendeels verwerkend is. Sowieso blijft de binnenlandse consumptie cruciaal, want de export vormt slechts 20 procent van de economie.

Een veilige, mediterrane haven

Het voornaamste pijnpunt van de Turkse economie is duidelijk. 'Turkije kan portefeuille-investeringen in obligaties en aandelen goed gebruiken, maar nog beter trekt het investeringen uit het buitenland aan. Voor bedrijven kan Turkije fungeren als een veilige haven te midden van al het economisch leed langs de Europese kant van de Middellandse Zee. Als lagelonenland is het bijzonder geschikt voor backshoring. Zo hoeven westerse ondernemingen niet langer hun heil in het Verre Oosten te zoeken, maar kunnen in de Europese achtertuin terecht. Misschien kunnen Belgische ondernemers zich laten inspireren door de Spanjaard Amancio Ortega, die de productie van zijn bedrijf Inditex (Zara) in Turkije neerplantte.